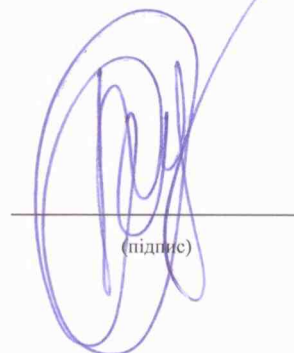


Генеральний директор Урядового офісу  
координації європейської та  
євроатлантичної інтеграції  
Секретаріату Кабінету Міністрів України  
(найменування посади)



(підпис)

Переклад затверджений

О.В. Стефанішина  
(ініціали та прізвище)

19 вересня 2018 р.

28.02.2011 UA

Офіційний вісник Європейського Союзу

L 55/13

## РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 182/2011

від 16 лютого 2011 року

про встановлення правил і загальних принципів стосовно механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 291(3),

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою (1),

Оскільки:

- (1) У разі необхідності єдиних умов для імплементації юридично зобов'язальних актів Союзу, такі акти (далі — «основні акти») повинні надавати виконавчі повноваження Комісії або — у належним чином обґрунтованих окремих випадках та у випадках, передбачених у статтях 24 та 26 Договору про Європейський Союз — Раді.
- (2) Повністю дотримуючись критеріїв, установлених у Договорі про функціонування Європейського Союзу («ДФЄС»), законодавець по кожному основному акту сам ухвалює рішення, чи надавати Комісії виконавчі повноваження відповідно до статті 291(2) вказаного Договору.
- (3) До цього часу здійснення Комісією виконавчих повноважень регулювалося Рішенням Ради 1999/468/ЄС (2).
- (4) Відтепер ДФЄС вимагає, щоб Європейський Парламент і Рада встановили правила та загальні принципи стосовно механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень.
- (5) Необхідно забезпечити, щоб процедури такого контролю були чіткими, дієвими та пропорційними характеру імплементаційних актів, і щоб вони відображали інституційні вимоги ДФЄС, а також накопичений досвід та спільну практику в процесі імплементації Рішення 1999/468/ЄС.
- (6) У випадку тих основних актів, які вимагають контролю державами-членами ухвалення Комісією імплементаційних актів, доцільно створювати комітети для здійснення такого контролю, які складаються з представників держав-членів та очолюються Комісією.
- (7) У належних випадках механізм контролю повинен включати звернення до апеляційного комітету, який повинен збиратися на відповідному рівні.

**РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 182/2011****від 16 лютого 2011 року****про встановлення правил і загальних принципів стосовно механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 291(3),

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою<sup>(1)</sup>,

Оскільки:

- (1) У разі необхідності єдиних умов для імплементації юридично зобов'язальних актів Союзу, такі акти (далі — «основні акти») повинні надавати виконавчі повноваження Комісії або — у належним чином обґрунтованих окремих випадках та у випадках, передбачених у статтях 24 та 26 Договору про Європейський Союз — Раді.
- (2) Повністю дотримуючись критеріїв, установлених у Договорі про функціонування Європейського Союзу («ДФЄС»), законодавець по кожному основному акту сам ухвалює рішення, чи надавати Комісії виконавчі повноваження відповідно до статті 291(2) вказаного Договору.
- (3) До цього часу здійснення Комісією виконавчих повноважень регулювалося Рішенням Ради 1999/468/ЄС<sup>(2)</sup>.
- (4) Відтепер ДФЄС вимагає, щоб Європейський Парламент і Рада встановили правила та загальні принципи стосовно механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень.
- (5) Необхідно забезпечити, щоб процедури такого контролю були чіткими, дієвими та пропорційними характеру імплементаційних актів, і щоб вони відображали інституційні вимоги ДФЄС, а також накопичений досвід та спільну практику в процесі імплементації Рішення 1999/468/ЄС.
- (6) У випадку тих основних актів, які вимагають контролю державами-членами ухвалення Комісією імплементаційних актів, доцільно створювати комітети для здійснення такого контролю, які складаються з представників держав-членів та очолюються Комісією.
- (7) У належних випадках механізм контролю повинен включати звернення до апеляційного комітету, який повинен збиратися на відповідному рівні.
- (8) В інтересах спрощення Комісія повинна здійснювати виконавчі повноваження відповідно до однієї з двох доступних процедур, а саме дорадчої процедури або експертної процедури.
- (9) З метою подальшого спрощення до комітетів повинні застосовуватися спільні процедурні правила, включно з ключовими положеннями, що стосуються їх функціонування та можливості надання висновку шляхом письмової процедури.
- (10) Необхідно встановити критерії для визначення процедури, яка повинна використовуватись для ухвалення Комісією імплементаційних актів. Для досягнення більшої послідовності процедурні вимоги повинні бути пропорційними характеру та впливу імплементаційних актів, які повинні бути ухвалені.
- (11) Експертна процедура повинна, зокрема, застосовуватися для ухвалення актів загального характеру, призначених для імплементації основних актів, та спеціальних імплементаційних актів, які можуть мати значний вплив. Така процедура повинна унеможливити ухвалення

Комісією імплементаційних актів, якщо вони не відповідають висновку комітету, за винятком дуже виняткових обставин, коли вони можуть застосовуватися протягом обмеженого періоду часу. Ця процедура повинна також забезпечити Комісії можливість переглядати проекти імплементаційних актів, щодо яких комітет не надав жодного висновку, беручи до уваги думки, висловлені в комітеті.

- (12) Якщо основний акт надає Комісії виконавчі повноваження щодо програм, які мають суттєві бюджетні наслідки або спрямовані на треті країни, повинна застосовуватися експертна процедура.
- (13) Голова комітету повинен намагатися знайти рішення, які матимуть максимально широку підтримку в комітеті або апеляційному комітеті, і повинен пояснити, яким чином враховані обговорення та пропозиції про зміни. З цією метою Комісія повинна звертати особливу увагу на думки, висловлені в комітеті або апеляційному комітеті щодо проектів остаточних антидемпінгових або компенсаційних документів.
- (14) Комісія, розглядаючи питання про ухвалення інших проектів імплементаційних актів щодо особливо чутливих галузей, зокрема оподаткування, здоров'я споживачів, безпеки харчових продуктів та охорони довкілля, щоб знайти збалансоване рішення, діятиме, наскільки це можливо, таким чином, щоб уникати протиріч з будь-якою домінуючою позицією, що може сформуватися в апеляційному комітеті проти доцільності імплементаційного акта.
- (15) Дорадча процедура, в принципі, повинна застосовуватися в усіх інших випадках або в таких, де її застосування вважатиметься доречнішим.
- (16) Якщо це передбачено в основному акті, повинна існувати можливість ухвалювати імплементаційні акти, які повинні негайно застосовуватися через імперативні підстави терміновості.
- (17) Європейський Парламент і Раду необхідно оперативно інформувати про роботу комітетів на регулярній основі.
- (18) Європейський Парламент або Рада повинні мати змогу в будь-який час повідомити Комісії, що, на їхню думку, проект імплементаційного акта перевищує виконавчі повноваження, передбачені в основному акті, беручи до уваги їхні права, що стосуються перевірки законності актів Союзу.
- (19) Доступ громадськості до інформації про роботу комітетів повинен бути забезпечений відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1049/2001 від 30 травня 2001 року щодо доступу громадськості до документів Європейського Парламенту, Ради та Комісії<sup>(3)</sup>.
- (20) Реєстр, що містить інформацію про роботу комітетів, повинен зберігатись Комісією. Таким чином, правила щодо захисту секретних документів, застосовні до Комісії, також повинні застосовуватися до використання реєстру.
- (21) Рішення 1999/468/ЄС необхідно скасувати. Для забезпечення переходу між режимом, передбаченим у Рішенні 1999/468/ЄС та цим Регламентом, будь-яке покликання в чинному законодавстві на процедури, передбачені у вказаному Рішенні, повинно, за винятком регуляторної процедури з ретельним вивченням, передбаченої в статті 5а того ж Рішення, розумітися як покликання на відповідні процедури, передбачені в цьому Регламенті. Дію статті 5а Рішення 1999/468/ЄС необхідно тимчасово зберегти для цілей існуючих основних актів, які покликаються на вказану статтю.
- (22) Цей Регламент не впливає на повноваження Комісії, установлені у ДФЄС, щодо імплементації правил конкуренції,

УХВАЛИЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

*Стаття 1*

**Предмет**

Цей Регламент установлює правила та загальні принципи, що регулюють механізми, які застосовуються, коли юридично зобов'язальний акт Союзу (далі — «основний акт») визначає необхідність єдиних умов для імплементації та вимагає, щоб ухвалення Комісією імплементаційних актів підлягало контролю державами-членами.

## *Стаття 2*

### **Вибір процедур**

1. Основний акт може передбачати застосування дорадчої процедури або експертної процедури, ураховуючи характер або вплив необхідного імплементаційного акта.
2. Експертна процедура застосовується, зокрема, для ухвалення:
  - (a) імплементаційних актів загального характеру;
  - (b) інших імплементаційних актів, що стосуються:
    - (i) програм із суттєвими наслідками;
    - (ii) спільних політик щодо сільського господарства та рибальства;
    - (iii) довкілля, безпеки, або охорони здоров'я чи безпеки людей, тварин чи рослин;
    - (iv) спільної торговельної політики;
    - (v) оподаткування.
3. Дорадча процедура застосовується, як правило, для ухвалення імплементаційних актів, які не підпадають під дію параграфу 2. Проте, дорадча процедура може застосовуватися для ухвалення імплементаційних актів, зазначених у параграфі 2, у належним чином обґрунтованих випадках.

## *Стаття 3*

### **Загальні положення**

1. Загальні положення, викладені в цій статті, застосовуються до всіх процедур, зазначених у статтях з 4 по 8.
2. Комісії допомагає комітет у складі представників держав-членів. Комітет очолює представник Комісії. Голова комітету не бере участі в голосуванні комітету.
3. Голова комітету подає до комітету проект імплементаційного акта, який повинен бути ухвалений Комісією.

За винятком належним чином обґрунтованих випадків, голова скликає засідання не раніше ніж через 14 днів з моменту подання проекту імплементаційного акта та проекту порядку денного до комітету. Комітет надає свій висновок щодо проекту імплементаційного акта протягом строку, який може встановити голова відповідно до терміновості питання. Строки повинні бути пропорційними та надавати членам комітету завчасні та реальні можливості розглянути проект імплементаційного акта та висловити свої думки.

4. Допоки комітет не надасть висновок, будь-який член комітету може запропонувати поправки, а голова може представити версії проекту імплементаційного акта зі змінами і доповненнями.

Голова повинен намагатися знайти рішення, які матимуть максимально широку підтримку в комітеті. Голова інформує комітет про те, яким чином ураховані обговорення та пропозиції щодо поправок, зокрема стосовно тих пропозицій, які одержали значну підтримку в комітеті.

5. У належним чином обґрунтованих випадках голова може отримати висновок комітету шляхом письмової процедури. Голова направляє членам комітету проект імплементаційного акта та встановлює строк надання висновку відповідно до терміновості питання. Будь-який член комітету, який не виступає проти проекту імплементаційного акта, або який явно не утримується від голосування щодо нього до закінчення вказаного строку, вважається таким, що мовчазно погодився з проектом імплементаційного акта.

Якщо в основному акті не передбачено інше, письмова процедура припиняється без результату, якщо протягом строку, зазначеного в першому підпараграфі, голова приймає таке рішення або

член комітету звертається з таким запитом. У такому випадку голова скликає засідання комітету протягом розумного строку.

6. Висновок комітету фіксують у протоколі. Члени комітету мають право вимагати, щоб їхні позиції були зафіксовані в протоколі. Голова невідкладно надсилає протоколи членам комітету.

7. У відповідних випадках механізм контролю повинен включати звернення до апеляційного комітету.

Апеляційний комітет ухвалює свій внутрішній регламент простою більшістю голосів його членів за пропозицією Комісії.

Якщо питання розглядає апеляційний комітет, він збирається щонайраніше через 14 днів, за винятком належним чином обґрунтованих випадків, та щонайпізніше через 6 тижнів після дати звернення. Без обмеження дії параграфу 3, апеляційний комітет надає свій висновок протягом 2 місяців з дати звернення.

Представник Комісії очолює апеляційний комітет.

Голова встановлює дату засідання апеляційного комітету в тісній співпраці з членами комітету, щоб дати можливість державам-членам та Комісії забезпечити належний рівень представництва. Не пізніше 1 квітня 2011 року Комісія повинна скликати перше засідання апеляційного комітету з метою ухвалення його внутрішнього регламенту.

#### *Стаття 4*

##### **Дорадча процедура**

1. Якщо застосовується дорадча процедура, комітет надає свій висновок, за необхідності шляхом голосування. Якщо комітет проводить голосування, висновок ухвалюють простою більшістю голосів його членів.

2. Комісія приймає рішення щодо проекту імплементаційного акта, який повинен бути ухвалений, з максимально належним урахуванням підсумків, зроблених у результаті обговорень у комітеті, та наданого висновку.

#### *Стаття 5*

##### **Експертна процедура**

1. Якщо застосовується експертна процедура, комітет ухвалює свій висновок більшістю, установленю в статті 16(4) та (5) Договору про Європейський Союз і, у належних випадках, у статті 238(3) ДФЄС, щодо актів, які необхідно ухвалити за пропозицією Комісії. Голоси представників держав-членів в комітеті враховуються в порядку, установленю в зазначених статтях.

2. Якщо комітет надає позитивний висновок, Комісія ухвалює проект імплементаційного акта.

3. Без обмеження дії статті 7, якщо комітет надає негативний висновок, Комісія не ухвалює проект імплементаційного акта. Якщо імплементаційний акт вважається необхідним, голова може або подати версію проекту імплементаційного акта зі змінами і доповненнями в той же комітет протягом 2 місяців після надання негативного висновку, або подати проект імплементаційного акта протягом 1 місяця після надання такого висновку в апеляційний комітет для подальшого обговорення.

4. Якщо не надано жодного висновку, Комісія може ухвалити проект імплементаційного акта, за винятком випадків, передбачених у другому підпараграфі. Якщо Комісія не ухвалює проект імплементаційного акта, голова може подати до комітету версію такого акта зі змінами та доповненнями.

Без обмеження дії статті 7, Комісія не ухвалює проект імплементаційного акта, якщо:

- (a) акт стосується оподаткування, фінансових послуг, охорони здоров'я або безпеки людей, тварин чи рослин, або остаточних багатосторонніх запобіжних заходів;
- (b) основний акт передбачає, що проект імплементаційного акта не може бути ухвалено, якщо

не надано жодного висновку; або

(с) проста більшість членів комітету виступає проти цього.

У будь-якому з випадків, зазначених у другому підпараграфі, якщо імплементаційний акт вважається необхідним, голова може або подати версію цього акта зі змінами у той же комітет протягом 2 місяців після голосування, або подати проект імплементаційного акта протягом 1 місяця після голосування в апеляційний комітет для подальшого обговорення.

5. Як відступ від параграфу 4, якщо комітетом не надано жодного висновку, а проста більшість його членів виступає проти проекту імплементаційного акта, для ухвалення проектів остаточних антидемпінгових або компенсаційних документів застосовується така процедура.

Комісія проводить консультації з державами-членами. Щонайраніше через 14 днів та щонайпізніше через 1 місяць після засідання комітету Комісія інформує членів комітету про результати тих консультацій та подає проект імплементаційного акта до апеляційного комітету. Як відступ від статті 3(7), апеляційний комітет збирається щонайраніше через 14 днів та щонайпізніше через 1 місяць після подання проекту імплементаційного акта. Апеляційний комітет подає свій висновок відповідно до статті 6. Строки, установлені в цьому параграфі, не обмежують необхідність дотримання термінів, установлених у відповідних основних актах.

## *Стаття 6*

### **Звернення до апеляційного комітету**

1. Апеляційний комітет ухвалює свій висновок більшістю, передбаченою в статті 5(1).
2. До ухвалення висновку будь-який член апеляційного комітету може запропонувати поправки до проекту імплементаційного акта, а голова може вирішити, чи вносити їх.

Голова повинен намагатися знайти рішення, які матимуть максимально широку підтримку в апеляційному комітеті.

Голова інформує апеляційний комітет про те, яким чином враховані обговорення та пропозиції щодо поправок, зокрема ті пропозиції щодо поправок, які були значною мірою підтримані в апеляційному комітеті.

3. Якщо апеляційний комітет надає позитивний висновок, Комісія ухвалює проект імплементаційного акта.

Якщо не надано жодного висновку, Комісія може ухвалити проект імплементаційного акта.

Якщо апеляційний комітет надає негативний висновок, Комісія не ухвалює проект імплементаційного акта.

4. Як відступ від параграфу 3, для ухвалення остаточних багатосторонніх запобіжних документів, за відсутності позитивного висновку, ухваленого більшістю голосів, передбаченою в статті 5(1), Комісія не ухвалює проекти документів.

5. Як відступ від параграфу 1, до 1 вересня 2012 року апеляційний комітет ухвалює свій висновок щодо проектів остаточних антидемпінгових або компенсаційних документів простою більшістю голосів його членів.

## *Стаття 7*

### **Ухвалення імплементаційних актів у виняткових випадках**

Як відступ від статті 5(3) та другого підпараграфу статті 5(4), Комісія може ухвалити проект імплементаційного акта у випадках, коли його потрібно ухвалити невідкладно, щоб уникнути серйозних негативних наслідків для ринків у сфері сільського господарства або ризику для фінансових інтересів Союзу в розумінні статті 325 ДФЄС.

У такому випадку Комісія негайно подає ухвалений імплементаційний акт до апеляційного комітету. Якщо апеляційний комітет надає негативний висновок щодо ухваленого апеляційного акта, Комісія негайно скасовує цей акт. Якщо апеляційний комітет надає позитивний висновок або не надає жодного висновку, імплементаційний акт залишається чинним.

## Стаття 8

### Імплементативні акти, що застосовуються негайно

1. Як відступ від статей 4 та 5, основний акт може передбачати, що на належним чином обґрунтованих імперативних підставах терміновості повинна застосовуватися ця стаття.
2. Комісія ухвалює імплементаційний акт, який застосовується негайно, без попереднього подання до комітету, та залишається чинним на строк, який не перевищує 6 місяців, якщо основний акт не передбачає іншого.
3. Щонайпізніше через 14 днів після ухвалення, голова подає акт, зазначений у параграфі 2, у відповідний комітет для отримання його висновку.
4. Якщо застосовується експертна процедура, у випадку надання комітетом негативного висновку, Комісія негайно скасовує імплементаційний акт, ухвалений відповідно до параграфа 2.
5. Якщо Комісія ухвалює тимчасові антидемпінгові або компенсаційні документи, застосовується процедура, передбачена в цій статті. Комісія ухвалює такі документи після консультацій з державами-членами або, у випадках надзвичайної терміновості, після їх інформування. В останньому випадку консультації відбуваються щонайпізніше через 10 днів після повідомлення держав-членів про документи, ухвалені Комісією.

## Стаття 9

### Внутрішній регламент

1. Кожний комітет простою більшістю голосів своїх членів ухвалює свій внутрішній регламент за пропозицією голови на основі типового внутрішнього регламенту, який розробляє Комісія після консультацій із державами-членами. Такий типовий внутрішній регламент публікується Комісією в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.
- Настільки, наскільки це може бути необхідним, існуючі комітети повинні адаптувати свої внутрішні регламенти до типового внутрішнього регламенту.
2. До комітетів застосовуються такі ж принципи та умови доступу громадськості до документів та правила захисту даних, які застосовуються до Комісії.

## Стаття 10

### Інформація про роботу комітетів

1. Комісія веде реєстр засідань комітетів, який містить:
  - (a) список комітетів;
  - (b) порядки денні засідань комітетів;
  - (c) короткі звіти разом зі списками органів та організацій, до яких належать особи, призначені державами-членами для їхнього представництва в комітетах;
  - (d) проекти імплементаційних актів, щодо яких комітети повинні надати висновки;
  - (e) результати голосування;
  - (f) остаточні проекти імплементаційних актів після надання висновків комітетів;
  - (g) інформацію щодо ухвалення Комісією остаточних проектів імплементаційних актів; і
  - (h) статистичні дані про роботу комітетів.
2. Комісія також публікує щорічний звіт про роботу комітетів.
3. Європейський Парламент і Рада повинні мати доступ до інформації, зазначеної в параграфі 1, відповідно до застосованих правил.
4. Одночасно з направленням членам комітету Комісія надає Європейському Парламенту і Раді доступ до документів, зазначених у пунктах (b), (d) та (f) параграфа 1, також інформуючи їх про наявність таких документів.

5. Покликання на всі документи, зазначені в пунктах (a)–(g) параграфа 1, а також інформація, зазначена в параграфі 1(h), повинні бути оприлюднені в реєстрі.

### *Стаття 11*

#### **Право контролю Європейського Парламенту і Ради**

Якщо основний акт ухвалюють за звичайною законодавчою процедурою, Європейський Парламент або Рада можуть в будь-який час указати Комісії на те, що, на їхню думку, проект імплементаційного акта перевищує виконавчі повноваження, передбачені в основному акті. У такому випадку Комісія переглядає проект імплементаційного акта з урахуванням висловлених позицій та інформує Європейський Парламент і Раду про те, чи має вона намір залишити без змін, змінити чи відкликати проект імплементаційного акта.

### *Стаття 12*

#### **Скасування Рішення 1999/468/ЄС**

Цей Регламент скасовує Рішення 1999/468/ЄС.

Дія статті 5а Рішення 1999/468/ЄС тимчасово зберігається для цілей існуючих основних актів, які на неї покликаються.

### *Стаття 13*

#### **Перехідні положення: адаптація існуючих основних актів**

1. У тих випадках, коли основні акти, ухвалені до набуття чинності цим Регламентом, передбачають здійснення Комісією виконавчих повноважень відповідно до Рішення 1999/468/ЄС, застосовуються такі правила:

- (a) якщо основний акт містить покликання на статтю 3 Рішення 1999/468/ЄС, застосовується дорадча процедура, зазначена в статті 4 цього Регламенту;
- (b) якщо основний акт містить покликання на статтю 4 Рішення 1999/468/ЄС, застосовується експертна процедура, зазначена в статті 5 цього Регламенту, за винятком другого та третього підпараграфів статті 5(4);
- (c) якщо основний акт містить покликання на статтю 5 Рішення 1999/468/ЄС, застосовується експертна процедура, зазначена в статті 5 цього Регламенту, і вважається, що основний акт передбачає, що за відсутності висновку Комісія не може ухвалити проект імплементаційного акта, як це передбачено в пункті (b) другого підпараграфа статті 5(4);
- (d) якщо основний акт містить покликання на статтю 6 Рішення 1999/468/ЄС, застосовується стаття 8 цього Регламенту;
- (e) якщо основний акт містить покликання на статті 7 та 8 Рішення 1999/468/ЄС, застосовуються статті 10 та 11 цього Регламенту.

2. Статті 3 та 9 цього Регламенту застосовуються до всіх існуючих комітетів для цілей параграфа 1.

3. Стаття 7 цього Регламенту застосовується лише до існуючих процедур, які містять покликання на статтю 4 Рішення 1999/468/ЄС.

4. Перехідні положення, установлені в цій статті, не повинні впливати на характер відповідних актів.

### *Стаття 14*

#### **Перехідний механізм**

Цей Регламент не впливає на поточні процедури, у рамках яких комітет уже надав свій висновок відповідно до Рішення 1999/468/ЄС.



## Стаття 15

### Перегляд

Не пізніше 1 березня 2016 року Комісія повинна подати до Європейського Парламенту і Ради звіт про імплементацію цього Регламенту, доповнений, за необхідності, відповідними законодавчими пропозиціями.

## Стаття 16

### Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності 1 березня 2011 року.

Цей Регламент зобов'язальний у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

Вчинено у Страсбурзі 16 лютого 2011 року.

*За Європейський Парламент*

*Президент*

J. BUZEK

*За Раду*

*Президент*

MARTONYI J.

---

<sup>(4)</sup> Позиція Європейського Парламенту від 16 грудня 2010 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику) та рішення Ради від 14 лютого 2011 року.

<sup>(2)</sup> [OБ L 184, 17.07.1999, с. 23.](#)

<sup>(3)</sup> [OБ L 145, 31.05.2001, с. 43.](#)

---

## ЗАЯВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ, РАДИ І КОМІСІЇ

Стаття 5(2) цього Регламенту вимагає від Комісії ухвалити проект імплементаційного акта, якщо комітет надає позитивний висновок. Це положення не перешкоджає тому, що Комісія, відповідно до діючої практики, у дуже виняткових випадках може взяти до уваги нові обставини, що виникли після голосування, і вирішити не ухвалювати проект імплементаційного акта, належним чином проінформувавши про це комітет та законодавця.

---

## ЗАЯВИ КОМІСІЇ

Комісія перейде до розгляду всіх чинних законодавчих актів, які не були адаптовані до регуляторної процедури з ретельним вивченням до набуття чинності Лісабонським договором, щоб оцінити, чи є необхідність адаптувати згадані інструменти до режиму делегованих актів, введеного статтею 290 Договору про функціонування Європейського Союзу. Комісія внесе відповідні пропозиції якомога швидше і не пізніше ніж у терміни, зазначені в орієнтовному календарі, доданому до цієї заяви.

Під час процесу узгодження Комісія регулярно інформуватиме Європейський Парламент про проекти імплементаційних документів, що стосуються інструментів, які надалі повинні стати делегованими актами.

Що стосується чинних законодавчих актів, у яких наразі містяться покликання на регуляторну процедуру з ретельним вивченням, Комісія розгляне положення, що стосуються цієї процедури, у кожному інструменті, який вона має намір змінити, з тим щоб своєчасно адаптувати їх відповідно до критеріїв, установлених у Договорі. Крім того, Європейський Парламент і Рада матимуть право визначити основні акти, які, на їхню думку, важливо адаптувати в першу чергу.

Комісія оцінить результати цього процесу не пізніше кінця 2012 року, щоб визначити, скільки законодавчих актів, що містять покликання на регуляторну процедуру з ретельним вивченням, залишаються чинними. Комісія відтак підготує відповідні законодавчі ініціативи для завершення

адаптації. Загальна мета Комісії полягає в тому, щоб до кінця 7-го строку повноважень Парламенту всі положення, що стосуються регуляторної процедури з ретельним вивченням, були вилучені з усіх законодавчих інструментів.

Комісія зазначає, що вона нещодавно розпочала дослідження, яке забезпечить повний і об'єктивний аналіз усіх аспектів політики і практики ЄС у сфері захисту торгівлі, включаючи оцінку результатів, методів, використання та дієвості існуючої системи інструментів захисту торгівлі в досягненні цілей торговельної політики, оцінку дієвості існуючих та потенційних стратегічних рішень Європейського Союзу (наприклад, тест на інтерес Союзу, правило меншого мита, система збору мит) у порівнянні з рішеннями, прийнятими певними торговими партнерами, та аналіз основних антидемпінгових та антисубсидійних нормативно-правових актів у світлі адміністративної практики установ ЄС, рішень Суду Європейського Союзу та рекомендацій і рішень Органу з вирішення спорів СОТ.

Комісія має намір, у світлі результатів дослідження та поточних результатів переговорів щодо Дохинської програми розвитку, з'ясувати, чи потрібно далі вдосконалювати та модернізувати інструменти ЄС із захисту торгівлі, і як саме це робити.

Комісія також нагадує про недавні ініціативи, ужиті нею для підвищення прозорості функціонування інструментів захисту торгівлі (наприклад, призначення посадової особи, відповідальної за проведення слухань), та свою роботу з країнами-членами з метою уточнення ключових елементів практики захисту торгівлі. Комісія надає великого значення цій роботі і прагнутиме визначити, консультиуючись з державами-членами, інші ініціативи, які можна було б запровадити в цьому напрямку.

Відповідно до правил комітології, які базуються на Рішенні Ради 1999/468/ЄС, якщо комітет з управління спільною аграрною політикою надав несприятливий висновок, Комісія повинна подати відповідний проект документа у Раду, яка може прийняти інше рішення протягом одного місяця. Однак, Комісії не заборонено діяти, і вона має вибір: або упровадити документ, або відкласти його застосування. Таким чином, Комісія може ухвалити документ, якщо вона, враховуючи всі фактори, вважає, що призупинення його застосування може, наприклад, спровокувати незворотні негативні наслідки для ринку. Якщо після цього Рада вирішить інакше, документ, введений в дію Комісією, звичайно, стає надмірним. Таким чином, нинішні правила забезпечують Комісію інструментом, який дозволяє захищати спільний інтерес всього Союзу шляхом ухвалення документа, принаймні на тимчасовій основі.

Стаття 7 цього Регламенту спрямована на підтримку такого підходу в рамках нових комітологічних процедур, але обмежується виключними ситуаціями та застосовується на основі чітко визначених та обмежувальних критеріїв. Це дозволить Комісії ухвалювати проект документа, незважаючи на несприятливі висновки експертного комітету, за умови що «його неухвалення протягом імперативного строку призведе до серйозних негативних наслідків для ринків (...) або для фінансових інтересів Союзу». Це положення стосується ситуацій, коли немає можливості чекати, поки комітет знову голосуватиме щодо того ж чи іншого проекту документа, оскільки тим часом ринок буде значно порушено, наприклад, через спекулятивну поведінку операторів. З метою забезпечення здатності Союзу діяти, це дасть державам-членам та Комісії можливість провести ще одну предметну дискусію щодо проекту документа, не залишаючи ситуацію невирішеною і відкритою для спекуляцій з негативними наслідками для ринків та бюджету.

Такі ситуації, зокрема, можуть виникати в контексті щоденного управління спільною аграрною політикою (наприклад, установа експортних компенсацій, управління ліцензіями, спеціальне захисне застереження), коли часто рішення потрібно приймати швидко, і вони можуть мати значні економічні наслідки для ринків, а отже, для фермерів та операторів, а також для бюджету Союзу.

У тих випадках, коли Європейський Парламент або Рада повідомляють Комісію про те, що, на їхню думку, проект імплементаційного акта перевищує виконавчі повноваження, передбачені в основному акті, Комісія негайно переглядає проект імплементаційного акта з урахуванням позицій, висловлених Європейським Парламентом чи Радою.

Комісія буде діяти так, щоб належним чином урахувати терміновість питання.

Перш ніж прийняти рішення щодо ухвалення, внесення змін до проекту імплементаційного акта або відкликання його, Комісія інформує Європейський Парламент або Раду про дії, які вона має намір здійснити, та про підстави їх здійснення.

---